

Česká republika
Česká školní inspekce
Pražský inspektorát - oblastní pracoviště

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Základní škola Praha 10, Vladivostocká 1035/6

Vladivostocká 6/1035, 100 00 Praha 10 - Vršovice

Identifikátor školy: 600 041 158

Termín konání orientační inspekce: 17. – 20. září 2002

Čj.:	010 829/02-5107
Signatura:	oa0cw101

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Základní škola je příspěvková organizace zřízená Městskou částí Praha 10. Sdružuje základní školu (s kapacitou 700 žáků), školní družinu (200 žáků) a školní jídelnu (700 jídel). K datu inspekce měla 593 žáků ve 24 třídách, tj. průměrně 25 dětí ve třídě. Škola poskytuje základní vzdělání podle vzdělávacího programu Základní škola, v části tříd 4. – 9. ročníku podle upraveného učebního plánu pro rozšířenou výuku tělesné výchovy. Škola byla zařazena do systému intenzifikace sportovních tříd a úzce spolupracuje se Slavií Praha.

PŘEDMĚT INSPEKCE

- Personální a materiálně-technické podmínky, průběh a výsledky vzdělávání vzhledem ke schváleným učebním dokumentům, v 1. – 3. ročníku komplexně, ve 4. – 9. ročníku výběrově z tělovýchovné, jazykové, humanitní a estetickovýchovné složky vzdělávání.
- Efektivnost využívání finančních prostředků přidělených ze státního rozpočtu v roce 2001, ve vztahu k výše uvedeným oblastem vzdělávání.

HODNOCENÍ PERSONÁLNÍCH PODMÍNEK VZDĚLÁVÁNÍ

Ve třídách **1. – 3. ročníku** jsou ze čtyř třídních učitelek tři s odbornou a pedagogickou způsobilostí (dále OPZ) pro první stupeň, jedna je kvalifikovaná vychovatelka. Na výuce některých předmětů se okrajově podílejí ještě další tři vyučující (z nich jeden má OPZ). **Tělesnou výchovu** (jako povinný i nepovinný předmět) ve 4. – 9. r. vyučuje celkem patnáct učitelů. Z nich čtyři mají OPZ pro výuku na prvním stupni. Na druhém stupni mají dva učitelé aprobaci pro tělesnou výchovu, jeden pro jiné předměty (tito tři učitelé mají OPZ). Jedna učitelka má kvalifikaci pro předškolní pedagogiku, jedna má střední nepedagogické vzdělání. Doklady o kvalifikaci zbývajících učitelů neměla škola (až na jeden doklad o absolvování trenérské školy) k dispozici. Se čtyřmi z nich nenavázala pracovní právní vztah, ředitelka školy tudíž nemohla tyto pracovníky řídit a kontrolovat. **Anglický jazyk** ve 4. – 9. r. vyučuje osm učitelů, z nich ani jeden není aprobovaný angličtinář. Dvě učitelky mají OPZ pro první stupeň, dvě pro druhý stupeň, jedna má kvalifikaci pro vychovatelství, dvě mají střední nepedagogické vzdělání, jeden učitel má vysokoškolské vzdělání neučitelského směru. **Český jazyk** v 6. – 9. r. vyučuje pět učitelů, z toho čtyři aprobovaní splňují podmínky OPZ, jedna učitelka splňuje podmínku odborné způsobilosti. O výuku **dějepis** v 6. – 9. r. se dělí učitelé s odpovídající aprobací, splňující podmínky OPZ, i pedagogové s neučitelským vysokoškolským vzděláním. **Výtvarnou výchovu** ve 4. -9. r. vyučuje osm učitelů. Jedna učitelka má OPZ pro první stupeň. Na druhém stupni má jedna učitelka aprobaci pro výtvarnou výchovu, jeden učitel pro jiné předměty (oba mají OPZ). Tři učitelky mají střední pedagogické vzdělání, jedna učitelka má střední nepedagogické vzdělání, jeden učitel má vysokoškolské nepedagogické vzdělání.

Ředitelka je ve funkci krátkou dobu. Její působení charakterizuje snaha nahradit zvyklosti organizační strukturou a pravidly. To se jí podařilo zatím jen částečně. Jmenovala dva zástupce, jejichž kompetence jsou shodné, rozdělené na první a druhý stupeň. Zástupkyně pro druhý stupeň je ve funkci teprve od začátku tohoto školního roku. Organizační zajištění chodu školy je ztíženo nutností skloubit její obecně vzdělávací a výchovné funkce se specifickým,

rozsáhlým sportovním programem, zvláště (ale nejen) ve třídách s rozšířenou výukou tělesné výchovy. To odčerpává čas a energii celému managementu a oslabuje jeho vliv na kvalitu výuky v jednotlivých předmětech. Pedagogická rada, předmětové komise a metodická sdružení jsou sice ustaveny, ale metodická funkce poradních orgánů je (kromě českého jazyka) velmi slabá. V některých případech je jejich role pouze konzultativní (1. – 3. r.), jinde chybí výrazná kvalifikovaná osobnost, která by byla garantem kvality v určité oblasti vzdělávání (angličtina). Pro začínající pedagogy není ustanoven institut uvádějícího učitele, což se negativně odráží v kvalitě výuky. Ve škole působí dvě výchovné poradkyně. Specializační studium pro výchovné poradce neabsolvovaly. Jedna z nich má dlouholeté zkušenosti s touto činností, druhá si rozšiřuje vzdělání studiem speciální pedagogiky.

Dalšímu vzdělávání učitelů věnuje ředitelka pozornost a podporuje ho i finančně, kromě účelové dotace byly na tuto oblast čerpány i další finanční prostředky. Další vzdělávání je zaměřeno především na práci s počítači, na cizí jazyky (zde spíše nahrazuje absenci kvalifikace), v menší míře na problematiku poruch učení a další témata. Ve sledovaných oblastech výuky se však efekty takto zaměřeného vzdělávání výrazněji neprojeví.

Kontrola prováděná vedením školy je zaměřena spíše na formální stránku vzdělávání, přesto nezachytila některé nedostatky zjištěné inspektory. Kritéria kvality jsou zpracována povrchně, bez reálného vlivu na výuku. Rozbory hodin hospitovaných společně s inspektory vedla ředitelka i zástupci taktně, ale s malým důrazem na didaktiku a metodiku.

Personální podmínky vzdělávání jsou průměrné.

HODNOCENÍ MATERIÁLNĚ-TECHNICKÝCH PODMÍNEK VZDĚLÁVÁNÍ

Prostředí školy koreluje s jejím zaměřením. Významnou část výzdoby vstupního prostoru tvoří rozsáhlá sbírka pohárů, získaných ve sportovních turnajích. Na výzdobě chodeb se více podílejí vkusné a rozmanité práce mladších žáků, rezervy jsou v prezentaci výtvorů starších žáků a materiálů k učivu. Estetická úroveň učeben je ve škále od velmi vkusných až po málo podnětné.

Třídy **1. – 3. ročníku** svou velikostí odpovídají počtu dětí, ale poskytují jen minimální prostor pro jiný druh aktivity než práci v lavicích. Renovovaný žakovský nábytek neodpovídá vzrůstu dětí a nepodporuje zdravé sezení. Vliv dětí na utváření prostředí tříd je velmi malý. K dispozici jsou i další prostory školy (malá školní knihovna, místnost s audiovizuální technikou, dvě počítačové učebny), kromě tělocvičen však nebylo zjištěno, že by byly pro výuku používány. Vybavení lze charakterizovat jako směs starších až zastaralých a nových, moderních pomůcek, hudebních nástrojů a didaktické techniky. Ta je funkční, v dostatečném množství, ale pro některé starší přístroje již není téměř žádné uplatnění. Zvolené učebnice odpovídají vzdělávacímu programu s tím, že vyžadují dílčí korekce učitelkami, nikoli mechanické probírání stránky za stránkou.

Pro výuku **tělesné výchovy** jsou k dispozici dvě menší tělocvičny. V případě potřeby se využívá respirium (upravená třída). U školy jsou dvě nově zrekonstruovaná hřiště s umělým povrchem a atletická dráha (60 m, 3 dráhy). Na základě ústní dohody škola využívá sportovní zařízení Slavie Praha – atletické hřiště, krytý i venkovní bazén, ledovou plochu a fotbalová hřiště. Výhodou je blízkost sportovišť a krátký, bezpečný přechod žáků s učiteli. Tělocvičny, hřiště, ostatní sportovní objekty a sociální zařízení splňují psychohygienické požadavky. Vybavení školy cvičebními náradím a náčiním je standardní. Materiálně technické podmínky pro výuku tělesné výchovy umožňují plnit celý rozsah učebních osnov.

K výuce **anglického jazyka** mají učitelé přiměřené množství učebnic, gramatických tabulí, slovníků a doplňkového obrazového materiálu. Učebnice odpovídají zvolenému vzdělávacímu programu, ale není zajištěna jejich návaznost mezi ročníky.

Vybavení pro výuku **českého jazyka** je standardní, odborná literatura a slovníky jsou postupně dokupovány. K výuce byly používány výhradně schválené učebnice. Žákovská knihovna s malou čítárnou má výpůjční dobu stanovenou pouze na jednu přestávku týdně. Obsahuje knihy žákovské doplňkové četby, dětskou beletrii a několik encyklopedií. Knihy zabalené v papírových obalech bez zřetelného označení však nejsou pro děti přitažlivé a jejich výběr je velmi znesnadněn.

Pro výuku **dějepis** disponuje škola dostatečným množstvím různých pomůcek (historické mapy, atlasy a další podpůrný názorný materiál) a odpovídajícími učebnicemi.

Vyučování **výtvarné výchovy** na prvním stupni probíhá v kmenových třídách. Pro druhý stupeň je k dispozici odborná učebna se speciálními lavicemi, tiskařským lisem, regály a audiovizuální technikou. Výborné podmínky pro výtvarnou činnost jsou také v počítačové učebně. Pro práci v keramickém kroužku slouží vypalovací pec. K učebně přiléhá kabinet s odbornou literaturou, výukovými obrazy a dalšími pomůckami.

Systém kontroly využívání materiálních zdrojů ředitelka školy zatím nevytvořila, kontrola spočívá v namátkovém zjišťování využívání techniky a pomůcek v rámci hospitací.

Materiálně-technické podmínky vzdělávání jsou průměrné.

HODNOCENÍ PRŮBĚHU A VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ VE SLEDOVANÝCH OBLASTECH

Plnění vzdělávacího programu

Zřizovací listina je v souladu s rozhodnutím o zařazení školy do sítě, škola realizuje vzdělávací program, který odpovídá jejímu poslání.

Ve sledované výuce 1. – 3. r. byly osnovy naplňovány. V loňském školním roce nebyla výuka násobilky rozložena mezi 2. a 3. r. a proběhla již ve 2. r. Jedna klasifikovaná loňská písemná práce z matematiky ve 2. r., určená všem žákům, obsahuje slovní úlohu s pěti dílčími výpočty, což je pouze rozšiřující učivo.

Ve 4. a 5. r. je ve třídách s rozšířenou výukou tělesné výchovy oslabena závazná čtyřhodinová dotace bloku předmětů hudební výchova, výtvarná výchova, praktické činnosti o jednu hodinu týdně. O tuto hodinu je posílena dotace povinné tělesné výchovy. Tím dochází k nerespektování závazného učebního plánu. Na povinnou tělesnou výchovu, vedenou učiteli školy, navazují dvě hodiny zájmové tělesné výchovy, kterou vedou trenéři Slavie. Na druhém stupni je tělesná výchova ve třídách s rozšířenou výukou dotována v souladu s učebním plánem pěti hodinami, ale v rozvrhu hodin figuruje jako dva předměty: tělesná výchova (vyučovaná učiteli v rozsahu 3 hodin týdně) a sportovní výchova (vyučovaná převážně trenéry v rozsahu 2 hodin týdně). Skladba učiva tělesné výchovy je v souladu s cíli vymezenými v učebních osnovách, které jsou rozpracovány do tematických plánů s různou vypovídací hodnotou. Výuka probíhá většinou v blocích podle jednotlivých témat. Kooperace mezi učiteli tělesné výchovy a trenéry nebyla zaznamenána. Spolupráce školy se sportovními kluby není kromě zařazování žáků do sportovních tříd ledního hokeje podložena žádnými smlouvami. Pro žáky 7. r. škola organizuje lyžařské kurzy. Jednotlivé kluby samostatně organizují soustředění (výcvikové tábory). Škola pro žáky organizuje jeden kroužek (florbal) za úplaty.

Výuka anglického jazyka je plánována nekoordinovaně mezi prvním a druhým stupněm. Tím, že se po 5. r. mění učebnice a volí se nová (anglická) sada učebnic, dochází k duplicitě učiva, žáci jakoby začínali znovu od samých základů a na již upevněné učivo nenavazují. Učitelé 6. r. prakticky neznají učivo nižších ročníků.

Výuka českého jazyka probíhá v souladu s platnými osnovami a učebním plánem. Volitelný předmět cvičení z českého jazyka je zaměřen na přípravu žáků k přijímacím zkouškám na střední školy.

Ve výuce dějepisu došlo v loňském roce ke značnému skluzu v 7. r., takže v letošním 8. r. dochází ke značnému nárůstu učiva, má-li být dodržen rámcový plán výuky předmětu.

Výuka výtvarné výchovy probíhá podle osnov zvoleného vzdělávacího programu.

Počet hodin jednotlivých předmětů na druhém stupni je v souladu s učebními plány vzdělávacího programu. Učební plán 9. r. byl v součtu posledních čtyř let dodržen. Rozvrh hodin respektuje minimální hygienické a pedagogické zásady výuky. Pouze jedna hodina prvouky ve III.A je ne zcela optimálně zařazena do pátečního odpoledne.

Povinná dokumentace školy je vedena s dílčími formálními i věcnými chybami, které vedení školy po upozornění většinou operativně odstranilo. Některé zápisy v třídních knihách nevypovídají dostatečně přesně o probraném učivu a znesnadňují vedení školy kontrolu plnění osnov. Čtyřem pedagogickým pracovníkům, se kterými škola nenavázala pracovní právní vztah, nebyla vedena personální dokumentace. Výchovné poradkyně vedou (mimo jiné) dokumentaci o žácích se specifickými vývojovými poruchami učení. Škola však žáky s SPU nevykazuje, nežádá pro ně o zvýšený normativ finančních prostředků a nezpracovává pro ně individuální vzdělávací plány, což omezuje možnosti, jak o tyto děti pečovat.

Učební plány a osnovy vzdělávacího programu jsou naplňovány s dílčími nedostatky.

Průběh a výsledky vzdělávání v 1. – 3. ročníku

Výrazně převažovala frontální výuka, která omezovala možnosti vzájemné komunikace a spolupráce žáků a neumožňovala vnitřní diferenciaci podle jejich individuálních schopností. Kooperativní výuka se objevila pouze ojediněle a na celkové pojetí prakticky neměla vliv. Kromě řízeného rozhovoru a verbálně řízené práce dětí se jen zřídka uplatnily jiné metody. Více příležitostí pro aktivnější zapojení žáků přinesl pouze nácvik čtenářských, matematických, pracovních nebo hudebních dovedností a poslech hudby. Uvedené metody byly prokládány samostatnou prací žáků, ale často šlo o samostatnost pouze deklarovanou, přetrvávaly masivní intervence učitelů. Žáci prvního ročníku jsou zatím přirozeně motivováni novým prostředím a seznamováním se s pravidly, starší děti již opouští motivace spojená se zahájením nového školního roku. Ve vlastní výuce žáci mnoho motivačních výzev nenacházeli. Učitelky spoléhaly na to, že je zaujmou obsahem učiva, svým jednáním nebo hodnocením. To spočívá v tradičním známkování izolovaných výkonů dětí, kdy kritériem je počet chyb. Jako doplněk učitelky někdy používaly hodnocení pomocí symbolů, založené na evidenci zdařilých výkonů žáků. Výuka byla svědomitě připravená, opírala se o učebnice, učitelky přiměřeně a účelně využívaly pomůcky a didaktickou techniku. Kladem byl neustálý důraz učitelů na správné pracovní a hygienické návyky dětí, na důkladné ovládnutí procvičovaných znalostí a dovedností, na pečlivé vedení žákovských písemností a časté zařazování písniček. Autorita učitelů u dětí je nesporná a vede k účelnému nakládání s časem, i když v prvním ročníku učitelce velmi znesnadňuje práci velký počet dětí ve třídě (29). V jedné třídě je autorita učitelky ještě umocněna jejím mimořádně vlídným jednáním. Sledovaná výuka byla až na výjimku věcně správná, ale mnohdy vedená tak, jako by jejím cílem bylo vyplnění pracovního listu nebo

přečtení článku. Učitelky nepropojovaly výuku se zkušenostmi dětí a nevyužily příležitostí, které jim poskytovala pro jejich osobnostní a sociální rozvoj. S různou mírou úspěšnosti se vyrovnávaly s potřebami žáků s poruchami učení; negativem byla nepřítomnost základních technických pomůcek. Výkony, práce a projevy žáků odpovídaly jejich věku, danému ročníku a požadavkům osnov. Pro zjišťování výsledků vzdělávání škola používá v paralelních ročnících čtvrtletní srovnávací písemné práce z českého jazyka a matematiky.

Úroveň vzdělávání v 1. – 3. ročníku je průměrná.

Průběh a výsledky vzdělávání v tělesné výchově ve 4. – 9. ročníku

V přístupu učitelů byla patrná jejich snaha o využití dlouholetých pedagogických a sportovních zkušeností. Ta se většinou vyznačovala rutinním, klasickým vedením vyučovací jednotky. Patřičný důraz byl kladen na úvodní část (rozcvičení), někde však chyběla závěrečná část hodiny (vyrovnávací, relaxační atd.). Při výuce a procvičování pohybových dovedností byly využívány komplexní i synteticko-analytické postupy, hromadné i skupinové formy práce. V hodinách převažoval příkazový styl výuky, kdy se žák učí vykonávat úlohu přesně podle učitelových pokynů. Méně se uplatnil praktický styl výuky, kdy žák vykonává úlohu individuálně a učitel mu poskytuje zpětnou vazbu. Efektivita cvičení a fyzické zatížení byly přiměřené věku žáků, ve sportovních třídách byly v souladu s lepšími pohybovými dovednostmi žáků výrazně vyšší. Rezervy byly občas v pestrosti a výběru cvičení, v uplatňování metodických řad a v opravování chybného pohybu žáků. Někdy byli žáci rozděleni na dvě skupiny a učitel se pro náročnost cvičení věnoval jedné z nich, druhé skupině nevěnoval pozornost.

Učitelé pravidelně žáky hodnotí formou pohybových testů a evidencí dalších ukazatelů, při kterých respektují individuální dispozice žáků a oceňují i jejich snahu a pokrok. Kladné hodnocení a povzbuzení je výraznou motivací pro všechny. Dalším motivačním faktorem je časté zařazování soutěží, sportovních her a přirozené vedení k dodržování fair play. Pozitivní vztah dětí k předmětu dokládá i minimální počet žádostí o uvolnění z výuky. Motivace sportovců je mimořádně vysoká vzhledem k možnosti jejich zařazení do družstev Slavie.

Sledovaná sportovní výuka ledního hokeje byla na vysoké odborné úrovni a splňovala všechny nároky na moderní tréninkovou jednotku. Organizační pokyny byly jasné a srozumitelné včetně praktických ukázek. Výběr talentovaných žáků do tříd se zaměřením na lední hokej a fotbal je promyšlený, systematický a vysoce profesionální. Projevil se ve velmi dobré úrovni pohybových dovedností většiny žáků.

Komunikace učitelů a trenérů se žáky probíhala bez problémů, byla účelná a informativní. Všichni zúčastnění respektovali dohodnutá pravidla. Vzájemné vztahy se jeví jako korektní, žáci byli ukázněni a dobře plnili svěřené úkoly. Výrazné osobnosti učitelů a trenérů a jejich přístup k žákům kladně ovlivňovaly atmosféru vyučovacích i tréninkových jednotek.

Sledovaná výuka byla velmi dobře materiálně zajištěna, učitelé využívali při nácviku herních a atletických dovedností dostatečné množství pomůcek. Psychohygienické požadavky byly dodrženy (přestávky, udržování čistoty v tělocvičnách i sociálních zařízeních).

Žáci školy se pravidelně zúčastňují sportovních soutěží (malá kopaná, plavání, házená, florbal, hokejbal atd.), ve kterých dosahují velmi dobrých až vynikajících výsledků. Úspěchy jsou pravidelně zveřejňovány a oceňovány. Družstva SK a HC Slavia Praha tvořená převážně žáky školy se s výraznými úspěchy zúčastňují soutěží řízených příslušnými sportovními svazy. Někteří žáci sportovních tříd přecházejí po skončení 9. r. mj. do SCM (sportovní centra mládeže), kde pokračují v tréninkovém procesu.

Vzdělávání v tělesné výchově má velmi dobrou úroveň.

Průběh a výsledky vzdělávání v anglickém jazyce ve 4. – 9. ročníku

Anglický jazyk je vyučován neaprobovaně, žádný z učitelů nespĺňuje požadavek odbornosti. Tato skutečnost, přestože učitelé mají zájem na doplnění kvalifikace a navštěvují jazykové kurzy, negativně ovlivňuje výuku zejména na druhém stupni. Spolupráce mezi prvním a druhým stupněm prakticky neexistuje. Po pátém ročníku se přechází na novou, anglickou sadu učebnic a žáci jakoby začínali znovu od samých základů. Tím dochází k částečné duplicitě výuky. Při stávajícím personálním zajištění výuky je velice obtížné dosáhnout nápravy koncepčních nedostatků.

Při přípravě na hodiny učitelé využívali metodických návodů, jež jsou součástí moderních řad učebnic. Chybí výraznější osobní vklad učitelů v rozpracování učiva a ve volbě použitých forem výuky. Pozitivním motivačním prvkem bylo prostředí jazykových pracoven, bohužel v kmenových třídách, kde se výuka nejvíce realizuje, není na jazyky pamatováno. Materiální podpora výuky se na druhém stupni omezila na magnetofony, pouze ve čtvrtém ročníku učitelka použila dostatečné množství názorného materiálu.

Motivace a hodnocení žáků se lišily v podání jednotlivých učitelů. Promyšlená práce s žáky, využívající přirozený zájem o nový předmět, se projevovala zejména ve čtvrtém ročníku. Průběžné pozitivní hodnocení, povzbuzování, dodávání sebedůvěry a uplatněné herní prvky motivovaly i slabší žáky k aktivní účasti ve výuce ve vyšších ročnících, chyběl však důraz na sebehodnocení a vzájemné hodnocení dětí.

Vzhledem k tomu, že základním cílem výuky je zvládnutí jazykových struktur a slovní zásoby na úrovni umožňující komunikaci, byly používané metody práce málo efektivní. Převažovala frontální výuka, dialog většinou v rovině učitel – žák. Spontánní mluvený projev žáků, týkající se alespoň běžných každodenních situací, byl spíše výjimkou. Samostatná nebo skupinová práce žáků s rolí učitele jako organizátora jejich činnosti byly zřídka uplatňovány. Jen v některých hodinách se objevila práce s chybou.

Členění hodin a tempo výuky odpovídalo psychickým možnostem a potřebám žáků v dané věkové kategorii, nechyběly relaxační prvky a možnost individuálního tempa. Úroveň jazykových znalostí žáků byla spíše průměrná až podprůměrná. Děti nejsou dostatečně motivovány k domácí přípravě. Nebylo zjištěno, že by se škola zabývala vyhodnocováním výsledků vzdělávání a přijímáním koncepčních opatření, vedoucích k nápravě nedostatků.

Vzdělávání v anglickém jazyce je pouze vyhovující.

Průběh a výsledky vzdělávání v českém jazyce v 6. – 9. ročníku

Výuka je frontální, s převahou činností učitelů. Kooperativní výuka (funkční skupinová práce nebo práce ve dvojicích, která by podpořila rozvoj jazykových a komunikačních schopností), se nevyskytla, aktivní učení bylo zastoupeno pouze prací s chybou. Častá byla samostatná práce, práce s učebnicí, střídala se ústní a písemná cvičení. Zadávané úkoly především zjišťovaly a upevňovaly znalosti žáků. Ti měli při expozici nového učiva příležitost k vyjádření vlastních zkušeností a poznatků. Sledované hodiny byly pečlivě připravené, vyučující řídili výuku srozumitelnými pokyny. Jen v některých hodinách respektovali specifické potíže žáků s vývojovými poruchami učení.

Úvodní motivace se objevila jen v menší části výuky, někdy učitelé žáky pouze seznámili s programem výuky. Jako průběžnou motivaci občas zařazovali mezipředmětové vztahy, ne příliš často slovní hodnocení a přiměřenou klasifikaci. Ke zvýšení aktivity žáků občas přispěla

dílčí pochvala a sebehodnocení, případně i vzájemné hodnocení žáků. Ne vždy se podařilo závěr hodin efektivně naplnit (např. celkovým hodnocením hodiny a dosažení cíle nebo shrnutím učiva). Domácí úkoly byly zadávány přiměřeně.

Atmosféra ve třídách byla příjemná, vyučující jednali s žáky s respektem, snažili se upevňovat jejich sebedůvěru a sebeúctu, žáci naopak uznávali přirozenou autoritu učitelů. Spolupracovali s nimi, chovali se zdvořile, výuku nenarušovali, spíše se u některých objevovala pasivita jak z nedostatku motivace, tak vlivem převládající role a aktivity vyučujících.

Materiální podpora výuky spočívala kromě učebních textů také v občasném využití slovníku synonym a ukázek z dětské a krásné literatury.

Srovnávací prověrky jsou pravidelně zadávány. Na základě jejich výsledků a po konzultacích v předmětové komisi učitelky revokují organizaci učiva. Slohové práce žáků mají běžnou úroveň. Vybraní žáci se zúčastňují olympiády v českém jazyce, nejlepší pak reprezentují školu v obvodním kole.

Výuka v českém jazyce je průměrná.

Průběh a výsledky vzdělávání v dějepise v 6. – 9. ročníku

Chybějící odborná a pedagogická způsobilost některých učitelů nemá vliv na úroveň výuky.

Motivace žáků a jejich zájem o předmět byly pozitivně ovlivněny osobností učitelů, jejich nadšením pro předmět, vstřícným přístupem, poutavým projevem a laskavostí. Žáci byli průběžně hodnoceni a povzbuzováni, vyučujícím se dařilo udržet jejich pozornost po celou dobu výuky.

Atmosféra ve třídách se vyznačovala otevřeností a vzájemnou důvěrou, žáci se nebáli vyslovit své názory a postřehy, naopak bylo z jejich uvolněného chování patrné, že jsou na přátelské a přítom pracovní klima v hodinách dějepisu zvyklí.

Bezprostřední příprava učitelů na výuku byla kvalitní, hodiny byly členěny v souladu s psychohygienickými požadavky a korespondovaly s věkem dětí.

Použité vyučovací metody většinou odpovídaly sledovanému cíli, učitelé se snažili vést žáky k pochopení a postihnutí zákonitostí vývoje, v řízeném dialogu vhodně volenými otázkami žáky orientovali k podstatě problému. Pozitivem byla také práce s učebnicí v 6. r. (nalézání podstatných informací v textu). V 8. r. výklad nového učiva (reformace a protireformace) zabíhal do přílišných podrobností a vytrácel se jeho historický rámec (Evropa v 16. století), přestože vyučující vhodně poukázal na souvislosti v našich národních dějinách.

Materiální vybavení nebylo vždy plně využito, v hodinách chyběly historické mapy a atlasy. Komunikace žáků v hodinách byla na průměrné úrovni, byli vedeni k dodržování dohodnutých pravidel, dostávali příležitost sdělit svůj názor a obhájit ho.

Vzdělávání v dějepise je velmi dobré.

Průběh a výsledky vzdělávání ve výtvarné výchově ve 4. – 9. ročníku

Výuka na druhém stupni probíhala v kmenových učebnách, přestože k dispozici je kvalitně vybavená odborná pracovna. Žáci 4. a 5. r. se učili ve svých třídách. Učitelé měli dostatek výtvarného materiálu, nevyužili však žádné názorné pomůcky ani didaktickou techniku. Sledované hodiny byly připraveny, jejich struktura odpovídala věku dětí i stanoveným cílům.

S ohledem na zaměření školy má výtvarná výchova pouze jednohodinovou dotaci, což omezuje rozsah činností a zčásti i náplň výuky.

Komunikace mezi vyučujícími a žáky je založena na vzájemné důvěře. Tvůrčí potenciál žáků učitelé podněcovali písničkou, diskusí, mezipředmětovými vztahy. Motivace pochvalou, rady i pomoc při řešení úkolů a vytváření pozitivních mezilidských vztahů, stejně jako společné hodnocení vystavených výtvorů, to vše povzbuzovalo žáky k radostné práci. Vyučující přesně formulovali cíle jednotlivých hodin, jejich organizační pokyny byly jasné a srozumitelné. Zvolená témata umožňovala uplatnění vnitřního citění dětí, které si nenásilně osvojovaly různé výtvarné techniky. Vyučující se však potýkali s výběrem modelů a námětů, což se někdy projevovalo určitou schematičností až povrchností výtvarného zpracování.

Výuka výtvarné výchovy je průměrná.

Celkové hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání včetně realizace vzdělávacího programu ve sledovaných oblastech

Vzdělávání ve sledovaných oblastech má celkově průměrnou úroveň.

HODNOCENÍ EFEKTIVNOSTI VYUŽÍVÁNÍ PROSTŘEDKŮ PŘIDĚLENÝCH ZE STÁTNÍHO ROZPOČTU VZHLEDEM K ÚČELU JEJICH POSKYTNUTÍ A VZHLEDEM K UČEBNÍM DOKUMENTŮM ZA OBDOBÍ ROKU 2001

Závazné limity regulace zaměstnanosti byly dodrženy. Objem prostředků na platy stanovený pro rok 2001 nebyl překročen, průměrný přepočtený počet zaměstnanců byl nižší než limit daný poslední úpravou rozpočtu školy.

Vyúčtování státních prostředků bylo školou provedeno formálně správně a odesláno před stanoveným termínem, ale v důsledku duplicitního zaúčtování jedné položky do nákladů nebylo číselně přesné.

Využití prostředků na platy a ostatní náklady vyplývající z pracovně právních vztahů odpovídalo typu a zaměření školy. Integrace zdravotně postižených dětí není školou prováděna. Výše finančních prostředků vydaných na nákup učebních pomůcek, učebnic a školních potřeb bezplatně poskytovaných žákům odpovídá příslušné vyhlášce. Náklady na další vzdělávání pedagogických pracovníků byly o třetinu vyšší než účelově poskytnutá částka a byly využity převážně na studium učitelek cizích jazyků.

Výroční zpráva o hospodaření školy za rok 2001 byla zpracována ve formě příloh a má dostatečnou vypovídací hodnotu vzhledem k přiloženým výkazům, ke srovnání stavu hospodaření s předchozími obdobími a ke komentáři.

Ve sledovaném období nebylo zjištěno neefektivní využívání prostředků přidělených ze státního rozpočtu.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

- Zřizovací listina Městské části Praha 10 ze dne 24. března 1998
- Příkazní smlouva Městské části Praha 10 ze dne 24. února 1997
- Rozhodnutí ŠÚ Praha 10 o zařazení do sítě č.j.4870-21/99-ŠÚ ze dne 12. ledna 2000
- Dopis MŠMT ČR čj. 22 135/2000-50 ze dne 10. července 2000

- Jmenování ředitelky školy ze dne 15. června 2001
- Organizační řád, schéma a pracovní náplně vedoucích pracovníků školy
- Personální dokumentace pedagogických pracovníků vybraných podle předmětu inspekce
- Vnitřní řád školy
- Výkaz Škol (MŠMT) V 3-01 o základní škole ze dne 30. září 2000
- Rozvrh hodin pro tento školní rok
- Třídní knihy tohoto a loňského školního roku vybrané podle předmětu inspekce
- Aktuální třídní výkazy vybrané podle předmětu inspekce
- Katalogové listy žáků a evidovaná dokumentace žáků vybraná podle předmětu inspekce
- Aktuální záznamy z pedagogických rad
- Aktuální dokumentace výchovného poradenství
- Vybrané práce žáků
- Vybrané tematické plány učitelů
- Poslední výroční zpráva školy
- Výkaz Škol (MŠMT) P 1-04 ze dne 7. ledna 2002
- Výkaz zisku a ztráty za rok 2001 včetně přílohy
- Rozvaha k 31. prosinci 2001
- Závazné ukazatele rozpočtu na rok 2001, poslední úprava OŠ MHMP ze dne 29. listopadu 2001
- Údaje o finančním vypořádání dotací poskytnutých MŠMT prostřednictvím MHMP v roce 2001 ze dne 21. ledna 2002
- Kniha přijatých faktur, pokladní kniha a vybrané doklady související s čerpáním příspěvku ze státního rozpočtu
- Vnitřní platový předpis
- Zásady čerpání FKSP ze dne 1. ledna 2001, Rozpočet fondu na rok 2001 a Vyúčtování čerpání FKSP za rok 2001 s účetními doklady o čerpání prostředků fondu
- Dohoda o spolupráci při zařazování a vyřazování žáků do sportovních hokejových tříd HC Slavia Praha

ZÁVĚR

- *Personální podmínky výuky vycházejí z reality pracovního trhu a jsou celkově průměrné. Systém vedení pedagogických pracovníků se vzhledem ke krátkému funkčnímu období ředitelky teprve utváří, jeho slabým místem je metodická oblast.*
- *Materiálně technické podmínky vzdělávání umožňují plnit zvolený program. Jsou velmi dobré pro tělesnou výchovu, celkově jsou na průměrné úrovni, ale nejsou vždy účelně využívány.*
- *Vzdělávací program je naplňován s dílčími nedostatky. Škola je zaměřena na rozšířenou výuku tělesné výchovy. V této oblasti dosahuje velmi dobré úrovně. Kvalita vzdělávání v ostatních sledovaných předmětech kolísá kolem průměru. Pozitivem je*

vstřícné jednání učitelů, ale převažuje rutinní způsob výuky, s malým prostorem pro osobnostní a sociální rozvoj dětí.

- *Ve sledovaném období nebylo zjištěno neefektivní využívání prostředků přidělených ze státního rozpočtu.*
- *Ve srovnání se stavem popsaným v inspekční zprávě z roku 1998 je zjevnou pozitivní změnou otevřený, komunikativní přístup vedení školy k řešení problémů a snaha o postupné vytváření funkční organizační struktury.*

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Razítko

Školní inspektoři	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. Zdeněk Bělecký	Z. Bělecký, v.r.
Členové týmu	Mgr. Jaroslava Kněnická	J. Kněnická, v.r.
	Mgr. Jana Turečková	J. Turečková, v.r.
	Mgr. Jitka Žáková	J. Žáková, v.r.

Další zaměstnanci ČŠI

Ing. Petr Adámek

Ing. Karel Bína

V Praze dne 7. října 2002.

Datum a podpis ředitelky školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 7. 10. 2002

Razítko

Ředitelka školy nebo jiná osoba oprávněná jednat za školu	Podpis
Mgr. Jarmila Králová	J. Králová, v.r.

Dle § 19 odst. 7 zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů, může ředitel školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení. Připomínky k obsahu inspekční zprávy jsou její součástí.

Hodnotící stupnice

Stupeň	Širší slovní hodnocení
Vynikající	<i>Zcela mimořádný, příkladný.</i>
Velmi dobrý	<i>Výrazná převaha pozitiv, drobné a formální nedostatky, nadprůměrná až spíše nadprůměrná úroveň.</i>
Průměrný	<i>Negativa a pozitiva téměř v rovnováze, průměrná úroveň.</i>
Pouze vyhovující	<i>Převaha negativ, výrazné nedostatky, citelně slabá místa.</i>
Nevyhovující	<i>Zásadní nedostatky, které ohrožují průběh výchovně-vzdělávacího procesu.</i>

Plní, je v souladu	<i>Dodržuje, čerpá účelně, efektivně.</i>
Neplní, není v souladu	<i>Nedodržuje, nečerpá účelně, efektivně.</i>

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
Příslušný orgán státní správy: Magistrát hl. m. Prahy, odbor školství	2002-10-21	010 875/02-5107
Zřizovatel: MČ Praha 10	2002-10-21	010 876/02-5107
Rada školy	2002-10-21	010 877/02-5107

Připomínky ředitelky školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
		Připomínky nebyly podány.